№ 220 ՇԱԲԱԹ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 9 **1904** ՇԱԲԱԹ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 9 № 220

ԵՐԵՍՈՒՆԵՐԿՈՒԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարվանը 6 րուբ. Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакція „Мшакъ“. կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“. Տ ե լ է ֆ օ ն № 253.

Ընդունվում է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերից).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են խմբագրատեղին 10 կոպէկ. Տ ե լ է ֆ օ ն № 253.

Կիրակի, հոկտեմբերի 10-ին

ՆԱԻԱՍԱՐԴ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ ՋՕՐԻԵԱՆՑԻ

ժամվան քառասնօրեայ պատարագ կը մատուցվի և ապա հոգեհանգիստ Հալաթաբի էջմիածնեցոց ս. Գէորգ եկեղեցում, որի մասին հանգուցեալի այրին էֆէնդիայ Սարգսեան Զօրիեանցը իր զաւակների յիս յայտնում է ազգականներին և բարեկամներին. Պատարագի սկիզբը 10½ ժամին։ 1—1

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Պարտաւորութիւններ. — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ընկերական ոգով. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի չուրջը. Անգլիական սպիտակ գիրքը. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. ՐԱԿԱՆ. Հէյդար-Շահ։

ՊԱՐՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Մեզ համար կատարելապէս հասկանալի է այն մեծ յարգանքը, որ ունէին փորձված անձինք մեր անցեալ կեանքում։ Կրթական հիմնարկութիւններ չը կային, իսկ եղածները տալիս էին միայն գրագիտութիւն և հաղորդում մի քանի քերականական գիտելիքներ։ Կեանքի հարցեր, կեանքին վերաբերեալ ուսմունքներ բացակայում էին դպրոցում, ուստի և մարդիկ ստիպված էին ամեն բան սովորել փորձառութեամբ, կեանքի պայմանների հետ շփվելով և ընդհարվելով։ Չը կար մատուլ, չը կային գրքեր, որոնք նպաստէին մարդկանց մտաւոր պաշարի ընդարձակման և հերթական հարցերի քննութեան։ Առօրեայ կեանքը իր չար ու բարի հանգամանքներով կապում էր մարդկանց համար այն դպրոցը, որտեղ և կազմակերպվում էր նրանց համայնական գործերի ղեկավարող միտքը։

Այդպէս է իրերի դրութիւնը նոյն իսկ մինչև այժմ այն տեղերում, ուր դեռ շարունակվում են հին կարգերը, ուր դեռ նորագոյն քաղաքակրթութիւնը մուտք չէ գործել։ Այդպէս է մեր գիւղերից շատերում, այդպէս է մեր հարևան Պարսկաստանի և Թիւրքիայի ընդարձակ տարածութիւնների վրա։ Սակայն այն ժամանակ, երբ այդ քնած և թմրած տեղերում շարունակվում է հին դրութիւնը, կեանքի արտաքին պայմանները այնպիսի խոր և մեծ փոփոխութիւնների են ենթարկվում, որ այլ ևս անկարելի է ապահովել ժողովրդական մասսաները նրա հին, վաղեմի, դանդաղ ժամածրութեան եղանակներով և պէտք է զգացվում աւելի ուժեղ գործօնների, քան կեանքի սեփական փորձառութիւնն է իր ցուցմունքներով։ Պէտք է զգացվում և ուրիշ ազգերի, աւելի առաջ գնացած հասարակութիւնների փորձառութեան ցուցմունքներին։ Երեան է գալիս պահանջ և անհրաժեշտութիւն ուսումնասիրելու այն բոլորը, ինչ որ ամբարել է քաղաքակրթութիւնը մարդկանց կեանքի բարեփոխութեան համար։

Մենք ևս այդ պահանջի և անհրաժեշտութեան հրամայողական ձայնը սկսել ենք լսել և զգում ենք, որ պէտք է ժողովրդական մասսաներին տալ գիտութիւն, տալ հեղինակաւոր ցուցմունքներ։ Սակայն շատ քիչ միջոցներ ենք գործ դրել բարերարութիւն տալու ժողովրդական մասսային։

Հարկաւոր է ժողովրդին գիրք՝ իսկ մենք շատ քիչ գիրք ենք տարածել նրա խաւերում. հարկաւոր է նոր արհեստ՝ մենք չենք սովորեցրել. հարկաւոր է կրթութիւն՝ մենք չենք տուել այն չափով, որ անհրաժեշտ է. հարկաւոր է ղեկավարող գործունէութիւն բարձրացնելու նրա մտաւոր և բարոյական մակարդակը՝ մենք այդ չենք արել. կամ աւելի ճիշդն ասած, չենք կատարել այն չափով, որ կարողանայինք յուսալ խոշոր հետևանքների։

Մենք թողել ենք ժողովրդին իր անհատական փորձի ցուցումներին և կեանքի ընթացքի քմահաճոյքներին, իսկ այդ բաւական չէ ներկայումս։ Մեզ վրա աւելի ծանր և պատասխանատու պարտաւորութիւններ կան։

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ ՈԳՈՎ

Մենք չը պէտք է մոռանանք, որ հայ դեբատանը շատ կարևոր ոյժ է հէնց նրանով, որ նա հայ բեմի գործիչ է և այդ բեմից դուրս ոչինչ ասպարէզ չունի։ Պահպանել նրան, ճանաչել նրան կարևոր հասարակական գործ կատարող աշխատաւոր նշանակում է ամրապնդել այն տեղը, ուր նա ցոյց է տալիս իր ընորհքը—բեմը։ Իսկ անտես անել նրան, արհամարհել, նշանակում է կործանել հայ թատրոնը։

Մենք չը պէտք է մոռանանք և այն շատ կարևոր, կենսական խոշոր նշանակութիւն ունեցող հանգամանքը, որ դերասաններին մեր անտարբերութեամբ բեմից հեռացնելով, մենք թոյլ տուած կը լինենք, որ հայ բեմը ծածկվի որոմներով և մացառներով, ներկայացնէ անապատ, Անիի աւերակների պատկերը։ Իսկ [illegible] եթէ ոչ ուղղակի ինքնասպանութիւն։

Շնորհիւ այն հանգամանքի, որ վերջին 6—7 տարիների ընթացքում մեր դերասանական ոյժերը այսպէս կամ այնպէս վարձատրվում են, արդէն կազմվել է մեզանում և հետզհետէ զարգանում է դերասանական դասակարգ։ Մշակվում է մի ամբողջ դպրոց։ Մի ժամանակ մենք մի չուտ կարգին դերասաններ չունէինք, այժմ արդէն այնքան կան, որ կարելի է ճոխ բեմադրութիւնների մասին էլ մտածել։ Բարձրացել է հայ բեմական արուեստը. ոմն կարող էր կարծել, թէ հատաշխարհային գրականութեան մէջ այլի ընկնող պիեսները խաւթեամբ նոյն իսկ Լողմանին կարող է պատասխանել։

Նա բոնեց հիւանդի բազկերակը, երկար մտաղեց, մի քանի հարցեր տուեց դալանդարին, հանեց ծոցից մի մագաղաթեայ փոքր, բայց հաստ ձեռագիր, երկար որոնեց մի գլուխ, կարդաց և ապա արտասանեց. «հաթալը է»։

—Յոյս չը կայ փրկելու, հարցրեց հաջի Աբբասը. ախ, հէքիմ-բաշի, դու պէտք է ազատես նրան. եթէ նա մեռնի, քանի քանի տներ, ընտանիքներ կանգնահատանան։

—Ազատութիւնը Ալլահի ձեռքումն է, բայց, ինշալլահ, նա կը բժշկվի։ Պէտք է նրան աւրուխարայի ջուր խմեցնել և հանգիստ թողնել, գլխին շարունակ սառուց դնել. պէտք է այստեղից փոխադրել, տանել մի տուն. այստեղ հանդիստ չեն թողնի։

—Ես կը տանեմ նրան մեր տունը, ասաց ուրախացած հաջի Աբբասը. գուցէ Ալլահի տնօրէնութիւնն է, որ ես կարողանամ հատուցանել նրան իմ երախտագիտական պարտքը։ Գիտես, հէքիմ-բաշի, որքան բարերարութիւններ է արել նա ինձ. նա է ինձ օգնել ոտքի կանգնելու, տան, տեղի, ընտանիքի տէր դառնալու։

Մի ժամ յետոյ, հիւանդ Հէյդար-Շահը պատգարակի վրա փոխադրվեց հաջի Աբբասի տունը և վերջինս շրջապատեց նրան ամեն տեսակ խնամքով ու հոգատարութեամբ։

Սակայն անցել էր երեք օր և Հէյդար-Շահը ուշքի չէր գալիս, զառանցանքները չէին դադարում, տենդը երբեմն նուազում, երբեմն սաստկանում էր. հէքիմ-բաշու լողմանական ամբողջ փիլիսոփայութիւնը չէր օգնում։

կոյն կը թարգմանվեն և արժանաւոր կերպով կը ներկայացվեն հայ բեմի վրա։ Գործի յարատևութիւնը անդադար հասարակութեան ուշքից նոր ոյժեր է դուրս բերում, զարգացնում է տաղանդներ, ընդհանրացնում, ծաւալում է գաղափարը։ Այսօր Թիֆլիսում սիրողների խմբերը աշխուժութեամբ առաջ են տանում ժողովրդական թատրոնի գործը։ Ո՞րտեղ կազմակերպվեցին այդ համակրելի ոյժերը, եթէ ոչ մեր դերասանների պահած բեմի ազդեցութեան տակ։

Հրաշքներ չեն կատարվում աշխարհիս վրա։ Իւրաքանչիւր կուլտուրական գործ այսպէս է զարգանում, այսպէս է դառնում հասարակական խոշոր երևոյթ։ Եթէ մայրենի բեմ ենք ուզում, չը պիտի սպասենք, որ Մովսէսի գաւազան երևայ մեզանում և քարերից յարուցանէ հայոց թատրոն։ Այդ սպասողութիւնը շատ իզուր, շատ դժբաղդ մի բան կը լինէր։ Հայոց բեմ արդէն կազմվել է, հայոց բեմը առաջ կը գնայ, կը մեծանայ։ Միայն թէ մենք հասկանանք, լաւ հասկանանք, որ նրա աշխատաւորները այսօր մեր աչքի առջև մեծ գործ են կատարում։

Երբ հասարակական եռանդը նուիրվում է մի գործի, որ գերազանցօրէն հասարակական է, այս բառի ամենալայն մտքով, երբ առաջ է բերվում այն սկզբունքը, որ հասարակական գործի աշխատաւորը տալիս է իրանը, որպէս զի փոխադարձաբար ստանայ և հասարակութիւնից ու այդպէս ապահովված լինի հանրային օգուտը—այդ դէպքում հասարակութեան անտարբերութիւնը կը լինի մի սև ոճրագործութիւն, որի գոնը դերասանը չէ միայն, այլ նոյն հասարակութեան գաղափարը, աւելի նոյն հասարակութեան կարիքը։

Պահպանենք ընկերակցական ոգին մեր հասարակական գործիչների մէջ։ Ընկերակցութիւնը գործիչներին տալիս է ինքնուրոյնութիւն, յղկում, ժլակում է նրանց ընդունակութիւնները, շեղտում է անհատի պակասութիւնները, ստիպում է ամեն մէկին աշխատել, բարեխիղճ լինել, դառնալ ինքն իր արժանիքը ճանաչող, անկախ, հաւատված մարդ։

Մեզ միայն շնորհքով գործիչներ չեն հարկաւոր, այլ և լաւ քաղաքացիներ, հասարակութեան լաւ անդամներ։ Իսկ դրա համար պիտի միջոց տանք, որ մարդիկ, ընկերակ—

—Կեանքումս առաջին անգամ այսպիսի հիւանդութեան եմ պատահում, հաջի,—խոստովանեց հէքիմ-բաշին, երբ այցելուները մեկնելով, նրանք մենակ մնացին հիւանդի սենեակում։ Ինչպէս ես նկատում եմ, մի բան կայ, որ հիւանդին շարունակ տանջում է, կարծես նա երազում մի ղարհուրելի բան է տեսնում։ Չը լինի այդ մուռատա էրմանիների չար աչքը դիպաւ նրան, կամ չար թալիսման արին նրան։

—Նահլաթ չար շէյթանին, ասաց հաջի Աբբասը։

Այդ միջոցին ներս մտաւ մէշէդի Քէրիմը, որ լսեց խօսակցութեան վերջը։

—Երբ երէկ գիշեր ես հսկում էի նրա վրա, նա յանկարծ զառանցանքի մէջ քո հօր հաջի-Հուսէյնի անունը տուեց, հաջի Աբբաս, և ես շատ լաւ լսեցի, որ նա ազերբայական ձայնով արտասանեց. «ոհ, մի անիծիր ինձ, հաջի Հուսէյն»։

—Ի՞նչ ես ասում, յուզված և այլայլված ասաց հաջի Աբբասը. այդ անկարելի է։

—Սուս, ասաց հէքիմ-բաշին, կարծեմ ուշքի է գալիս, տուր աւրուխարու ջրից մի քիչ խմեցնեմ։

Հիւանդը հանդարտվել էր. տաքութիւնը նուազել. այժմ աւելի հանգիստ էր շունչ քաշում։

Ամենքը լուռ էին. փողոցում այլ ևս ալմուկ չէր լսվում. արդէն երեկոյացել էր և ամենքը քաշվել էին իրանց տները։ Մտաւորները ներս բերան ճարպիկ մոմի երկու ճրագ, իրանց մազաչափով, ապա սուրճ ժամուցին և հեռացան։ Հիւանդի ընչաւորութիւնը աւելի և աւելի հանդարտում էր։

ցական ոյժով միացած, նուիրվեն հասարակական գործին, հաժոզված լինելով, որ միշտ մեր աջակցութիւնը, մեր համակրանքը կը գտնեն։

Կատարենք, ուրեմն, մեր հասարակական պարտաւորութիւնները նախ և առաջ դէպի մեր դերասանները, որոնք, ի պատիւ իրանց, ամենից առաջ շուտ են երևան գալիս մեզանում իբրև հաւաքական ոյժերով գործողներ։

Բազուկները պիտի ցոյց տան, թէ ինչ են նրանք իբրև հասարակութիւն։ Ընկերական սկզբունքով պահվող հայոց թատրոնը դրա ամենալաւ ապացոյցը կը լինի։ Լ.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻԹԻԱՆ

—

Թիֆլիս, հոկտեմբերի 6-ին

«Մշակի» 198 համարում Հաղբատից տպված էը մի թղթակցութիւն, որի մէջ խօսելով նադէլ հողերի գնման մասին, յօդուածագիրը միանգամայն գաղափարելով հողերի անհատական գնումն, ինձ մեղադրում է գիւղացիներին սխալեցնելու մէջ և միաժամանակ խորհուրդ է տալիս ինձ մտածել։ Նախ յօդուածագիրը շատ լաւ կանէը, որ փոխանակ ինձ խրատներ տալու, որ լաւ մտածեմ,—ինքը մի քիչ չանէին չափ տար և ծանօթանար հաղբատեցիների հողատիրական պայմանների հետ. խնդիրը նրանումն է, որ եթէ հաղբատեցիք սրտով էլ ցանկանան, անկարող են գնել նադէլ հողերը իրենց համայնք և անա թէ ինչու։ 1866 թուականին հաղբատեցիք պետական օբէնքով ստացել են նադէլ հողեր և уставная грамота, որի մէջ ամբողջ գիւղը բաժանված է 40 ծխի և իւրաքանչիւր ծխին առանձնապէս տրված է 8-ից մինչև 10 օրավար նադել վարելահող, որոնք շնորհիւ պատմական հանգամանքների և մանաւանդ վերջին դէպքերի համարեա անհատական սեփականութեան նշանակութիւն են ստացել։ Նրա վրա պէտք է աւելացնել, որ թէ հարուստ և թէ աղքատ հաւասար հող ունեն։ Վերոյիշեալ ասածներից պարզ է, որ միմիայն ծխերը առանձին առանձին կարող են գնել և ոչ թէ ամբողջ գիւղը իբրև համայնական սեփականութիւն։ Առհասարակ, մեր կարծիքով, եթէ յօդուածագիրը լաւ ծանօթ լինէը գիւղացիների անտեսութեան եղանակին և այդ անտեսութեան մէջ կատարվող պրօցեսներին, պէտք է համոզված լինի, որ համայնական կեանքը ներկայ պայմաններում միանգամայն անկարելի ու ֆանտաստիկ է. միաժամանակ, ուր աշխատել են համայնական կեանք ստեղծել նա դարձել է մի ֆիկցիա, և մեր գաւառներում համայնական հողատիրութիւնը ոչ մի գործնական հետևանքի չի հասել։

Այս բոլորից յետոյ ինձ մնում է խորհուրդ տալ յօդուածագրին ծանօթանալ մի քիչ այն հարցի հետ, որի

Ուսանող Ա. Երզնկեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—

Պաշտօնական տեղեկութիւններ խօլերայի մասին։ Հոկտեմբերի 4 ին հիւանդացել են 7 հոգի (2 թուրք, 3 ռուս, 2 հայ), մեռել են 4 հոգի, որոնցից 2 ը նախկին հիւանդներից։ Հոկտեմբերի 5 ին հիւանդացել են 5 հոգի (2 թուրք, 2 ռուս, 1 հայ), մեռել են 4 հոգի, որոնցից 2 ը նախկին հիւանդներից։

—

Տեղական լրագիրներին հաղորդում են իբր

լուր, որ Բ. Ս. Էսադէն խնդիր է ներկայացրել, որ իրան թոյլատրեն Թիֆլիսում մի պատկերազարդ շաբաթաթերթ հրատարակելու, «Кавказскій Край» անունով։

—

Ժողովրդական լուսաւորութեան վինխատրութիւնը ժողովրդական դպրոցների տեսուչների միջոցով պահանջել է գաւառների և զեմստվոների վարչութիւններից՝ ընդհանուր պարտադիր կրթութիւնը իրականացնելու համար, հաւաքել հետևեալ տեղեկութիւնները և կարծիքները. կրթական եղած միջոցները և պահպանութեան միջոցներն այն հաստատութիւնների, որոնք ծառայում են տարրական կրթութեան համար՝ մինչև 1904 թ. յունվարի 1-ը։ Ի՞նչ եզրակացութեան է հասել տեղական ուսումնասիրութիւնը՝—քանի դպրոց է հարկաւոր բաց անել, որպէս զի իրականանայ այդ շրջանում պարտադիր տարրական ուսումը. Երբ բաց անել այդ դպրոցները, որ իսկապէս հնարաւոր լինի և լինչ ծախքերով. ինչպէս բաժանել ծախքերը զանազան հիմնարկութիւնների վրա, որ հնարաւոր լինի պարտադիր ընդհանուր տարրական կրթութիւնը։

—

Ստացանք վրացերէն մի փոքրիկ գրքոյկ—Ակսէնտ Ախարոնեանի «Լիոնհարում» (Մթէջրէ) պատմուածքի թարգմանութիւնը, որ կատարել է Դ. Կ.։ Տպված է Թիֆլիս, 1904 թ. գինն է 5 կոպէկ։

—

Մեր խմբագրութեան մէջ ստացվեցին հետևեալ նոր գրքերը. 1) Ռուգոլֆ Վիրխով, Ա. Բուգուլեանի, հրատարակութիւն Յովհաննէս Արամեանցի № 9, Վիրխովի պատկերով, Պետերբուրգ, 1904 թ, գինն է 25 կ., 2) Ջմեռային Հէքիաթ, Շէկսպիրի, հայառօտութիւն Մերի և Չարլզ Լամբի, թարգմանութիւն ռուսերէնից Յ. Նահապետեանցի, Թիֆլիս, 1904 թ., գինն է 10 կոպէկ։

—

Ներքին գործերի մինիստրութեան մէջ մշակվում է մի շատ կարևոր խնդիր. բաց անել Ռուսաստանում զեմստվոների հաշվով մի մեծ գործարան՝ երկրագործական կատարելագործված մեքենաներ ու գործիքներ պատրաստելու

տեմբերի վերջերին բոլորովին պատրաստ կը լինի. այս բանը վաղուց ցանկանում ենք. շնորհակալութիւն խնիցիատօրին»։

—

ԵԿԱՏԵՐԻՆՕԴԱՐԻՑ մեզ գրում են. «Հոկտեմբերի 1-ին, ուրբաթ օրը, երեկոյեան, տեղիս գործակատարների ժողովարանում տեղի ունեցաւ մի ներկայացում։ Խաղացին Ջիակոմետիի յայտնի «Ոճրագործի ընտանիքը» պիեսը։ Խաղն ընդհանրապէս աչող անցաւ։ Դերասան Խարազեան փայլեց իր խաղով Կօրրադօի դերում, իսկ մնացած դերակատարները՝ տեղական սիրողները, պահպանեցին ամբողջութիւնը»։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ՇՈՒՐՋԸ

—

Նաճայի նախատամարտի առիթով։ «Новости» լրագիրը մի առաջնորդող է նուիրել Նաճայի մօտ տեղի ունեցած կռիւների առիթով։ Դեռ նոր էր Ռուսաստանը, ասում է նա, սկսել ուրախանալ ռուսաց ընդհանուր հրամանատարի խրախուսիչ կոչը կարդալով և ողջունել ռուսական բանակի արշաւումը, երբ պատերազմի բեմից սառցվեցին լուրեր այն կռիւների մասին, որ եւրօպական մամուլի նշանաւոր մասը կոչում է «պարտութիւններ»։ Թէև նահանջումը դեռ պարտութիւն չէ, թէև կռիւները դեռ չեն վերջացած, բայց եթէ հակադրենք այն ամենը, ինչ որ անցել է երեկվանից ի վեր պատերազմի բեմի վրա, այն յոյսերի հետ, որոնք ծագել էին ամենքի սրտերում եապօնացիների դէմ արշաւելու հրամանը կարդալիս, այն ժամանակ, ի հարկէ, վերջին տեղեկութիւններից ստացված ընդհանուր տպաւորութիւնը ծանր է։ Ռուսական բանակը իրապէս արշաւումն սկսեց և երեքօրեայ արիւնահեղ ճակատամարտերի ժամանակ աշխատեց չարդել եապօնական երեք միացեալ բանակները, բայց իր դիտաւորութեան մէջ չյաջողվեց։ Պէտք է քաջութիւն ունենալ խոստովանել այդ անյաջողութիւնը որ, պէտք է յուսալ, ժամանակաւոր է։ Երբէք չը պէտք է աչք փակել ճշմարտութեան վրա, որքան էլ նա անհաճոյ լինի։ Երբէք պէտք չէ արուեստական կերպով դրսևորելով պատրաստը, մոռնալով որ Ռուսաստանը կարող է ոչ միայն շահել անյաջողութիւնները, այլ և դաս քաղել նրանց ապագայի համար։ Ինչ և իցէ, եթէ նոյն իսկ նոր հաղորդագրութիւնները պատերազմի բեմից կը հաստատեն մեզ տխուր անհրաժեշտութեան՝ խօսել լուրջ անյաջողութեան և նոյն իսկ պարտութեան մասին, միթէ կարելի է չափ սպանց նշանակութիւն տալ այդ փաստին։ Միթէ՞ կարելի է խօսել Ռուսաստանի պարտութեան մասին։ Ռուսական բանակը կարող է պարտութիւն կրել Ճանտայի մօտ, բայց այդտեղից դեռ շատ հեռու է մինչև Ռուսաստանի պարտութիւնը այս պատերազմի

մէջ։ Դժբախտութիւնը կարող է մեծ լինել, պարտութեան հետևանքները կարող են շատ զգալի լինել, բայց այն ամենը, ինչ որ տեղի է ունեցել, կամ կարող է տեղի ունենալ, ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ մի մասնակի իրողութիւն, սահմանափակված ժամանակով և տարածութեամբ։ Ռուսաստանը առաջվայ պէս մնում է անպատին, ըստ տարածութեան, և նրա առաջ բաց է անսահման ապագայ։ Այդ ապագայի մէջ անհետ կը կորչեն և յաւիտեան կը մոռացվեն բոլոր անյաջողութիւնները և աղէտները, որքան էլ ծանր լինեն նրանք։

Միտքը միշտ ուղղելի է։ Ոչ մի դէպքում, նա չէ կարող խափանել Ռուսաստանին իր անյաղթութեան հետևանքները ձեռք բերել աւելի կամ քիչ ժամաւոր ապագայում։ Եթէ ոչ այժմ, այլ աւելի ուշ, բայց յամենայն դէպս, Ռուսաստանը իր անելիքը կանէ։ Դրա համար նրա մէջ կը գտնվեն միշտ և հարկաւոր միջոցները և հարկաւոր հզօրութիւնը։

Ռուս լրագիրը վերջացնում է յօդուածը այս խօսքերով. «Մեծ ազգի քաղաքականը կոփվում է փորձանքների մէջ։ Ներկայ պատերազմը հանդիսանում է Ռուսաստանի համար այնպիսի փորձանք, որին պէտք է նա յաղթէ և որը պէտք է ծառայէ նրա վերածնութեան, նոր կեանքի համար։ Ձը կայ չարիք առանց բարիքի։»

Նաճայի նախատամարտի թողած տպաւորութիւնը։ Լօնդօնից հեռագրում են «Köln. Zeit.» լրագրին, թէ եապօնացիների աղողութիւնը այս անգամ նրա համար աւելի զօրեղ տպաւորութիւն գործեց, որ շատ հաւանական էր թվում, որ պատերազմական բախտը այս անգամ ռուսների կողմը կը գտնայ։ Այդ ենթադրութիւնը ծագել էր ոչ միայն գեներալ Կուրօպատկինի հրամագրի վատահ տօնի, այլ և այն կարծիքի պատճառով, թէ եապօնացիները դաշտի վրա չեն դիմանայ ռուսաց հեծելազօրքի և արտիլէրիայի զերազանց ոյժերի առաջ։ (Спб. А.)

Պors-Ursուրի եսկագրան։ «Köln. Zeitung» թերթը հաղորդում է Ճանխայից ստացված մի տեղեկութիւն, թէ Պօրտ-Արտուրեան էսկադրան հոկտեմբերի 1-ին (18 սեպտեմբերի) փորձ արաւ դուրս գալ նաւահանգստից, բայց եապօնական բատարէանների կրակը ստիպեց նրան յետ դառնալ։ «Րեսվիզան» զրահաւորը, լուրերին նայելով, այդ ժամանակ ծանր կերպով ջնասվել է։ Լօնդօնից հաղորդում են, թէ պօրտ-արտուրցիները չեն դադարում սպասել բալթիական էսկադրայի շուտով հասնելուն, որը պէտք է ոչնչացնէ եապօնական նաւատօրմը և վերցնէ պաշարումը Պօրտ-Արտուրից։ (Нов.)

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ՍՊԻՏԱԿ ԳԻՐՔԸ

—

Լօնդօնում հէնց նոր լոյս տեսաւ պաշտօնական Սպիտակ Գիրքը, որ նուիրված է Թիբեթի դէպքերին անցեալ տարվայ դեկտեմբե-

—Նա քնանում է, ասաց հէքիմ-բաշին, այժմ նա փրկված է. Ալլահը ցոյց տուեց իր զթութիւնը։

Յանկարծ հիւանդը մի ղաձիպ շարժումն գործեց, գլուխը բարձրացրեց, բացեց աչքերը, որոնք մի առանձին արտայայտութիւն ստացան, արտայայտութիւն, որից հաջի Աբբասի ամբողջ մարմնով սարսուռ անցաւ, և նստելով անկողնում, հարցրեց.

—Ո՞րտեղ եմ ես, ինչու՞ եմ այստեղ։

—Դու, Հէյդար-Շահ, հանգուցեալ հաջի Հիւսէյնի տանն ես, նրա որդի հաջի Աբբասի մօտ —ասաց յուզմունքից գրեթէ շնչասպառ հաջի Աբբասը։

Այս խօսքերը սարսափելի ազդեցութիւն գործեցին հիւանդի վրա։ Նա աչքերը ածեց սենեակի վրա և բոլորովին զուսպ, սարսափած, պոռաց.

—Տարէք, տարէք ինձ շուտով այստեղից. նա անիծում է ինձ, նա կամենում է ինձ խեղդել։

Նա ձեռքերը մեկնեց դէպի առաջ, որպէս թէ կամենում էր պաշտպանվել, փորձեց ոտքի կանգնել, բայց, ուժասպառ, ընկաւ անկողնի վրա և սկսեց ծանր շունչ քաշել։ Տենդը նորից սկսվեց, նրա հետ և զառանցանքը. Նա գալարվում էր տարութեան մէջ, խուլ, անհասկանալի խօսքեր էր արտասանում։

—Ոհ, ասաց հէքիմ-բաշին, հիւանդութիւնը վերադարձաւ, այլ ևս դժուար թէ նա բժշկվի։ Մի բան զիտեմ, հաջի, թէ ինչու քո հօր անունը այդպէս սարսափեցրեց նրան։ Ինչ պատահեց քեզ, հաջի։

Հաջի Աբբասի վրա հիւանդի արտասանած խօսքերն ևս աւելի սարսափելի ազդեցութիւն

էին գործել. նա մոռացել գոյն էր տացել և միայն արտասանում էր.

—Ալլահ, Ալլահ. նա է, նա է։

—Ով է նա, ում մասին ես խօսում, զարմացած և միատեղ հարցրին մէշէդի Քէրիմը ու հէքիմ-բաշին։

Բայց հաջի-Աբբասը կարծես չէը լսում. նա անշարժացած՝ նստել էը։

—Ջը լինի սա ևս հիւանդացաւ, մտածեց հէքիմ-բաշին։

—Մի քիչ ջուր, շշնջաց հաջի-Աբբասը։

Մէշէդի Քէրիմը դուրս գնաց և անմիջապէս մի շաքաւայով ջուր բերելով, տուեց հաջուն. երբ յուզմունքը մի քիչ հանդարտվեց, նա վեր կացաւ և ասաց. «ես յոգնած եմ, գնամ միւս սենեակը մի քիչ պառկիմ և հանգստանամ. մի քանի ժամից յետոյ կը գամ հսկելու և դուք կը գնաք հանգստանալու։

Ու շտապով դուրս եկաւ սենեակից։

—

Մինչ Հէյդար-Շահը նորից ստոյգվում էը տաքութեան և զառանցանքի մէջ, կողքի սենեակում հաջի Աբբասը նրանից ոչ պակաս տառապում էր հոգեկան տանջանքներից։ Մըթութեան մէջ նա պարզվել էր գորգի վրա և բարկութեան ու վրէժխնդրութեան զգացմունքները ալեկոծում, տակն ու վրա էին անում նրա սիրտը. նրա հոգին խռոված էր. նա մերթ ժպտում էր վիրաւորված գազանի նման, մերթ յուսահատական ճիչ արձակում։ Նրան թվում էր, որ ահա պէտք է խելագարվի. ինչ անեմ, ինչ անեմ, Ալլահ, գալարվում էր նա հոգեկան ցաւերի մէջ. ոչ մի տարակոյս չը կայ, որ նա է. նա, հօրս, մօրս տունը, օջախը քանդողը, նրանց թշուառութեան, մահվան

պատճառը. նա է, նա, անասունած հաջի Իրադը։ Հայրս անիծեց նրան և մեռնելուց առաջ պարտք դրեց իմ վրա վրէժ լուծել նրանից, անիծելով ինձ եթէ չը կատարեմ իր հրամանը։ Բայց այդ մարդը մի և նոյն ժամանակ իմ բարերարն է. նա է, որ օգնեց ինձ մարդ դառնալ, հարստութիւն ձեռք բերել, հօրս տանը նորից տիրանալ. նա հայրութիւն արեց։ Այժմ ի՞նչ անեմ, որ ջուրն ընկնեմ. նա և իմ թշնամին է և բարերարը, իմ հօր տունը քանդողն է և վերաշինողը։ Բայց հօրս, սուսկալի տանջանքների մէջ մեռնող հօրս անէծքը. չէ՞ որ ես ամբողջ տարիներով որոնում էի նրան, տուչորվում էի վրէժխնդրութեան ծարաւով. այժմ, երբ նրան յանկարծ գտնում եմ, դուրս է գալիս, որ նա, անիրաւ և անօրէն հաջի Իրադը, այն մարդն է, որին ամբողջ Իրանը պաշտում է, որ հազարաւոր դժբաղդների արտասուքն է սրբել, որ ինձ ազատել է թշուառութիւնից, հօր նման պաշտպանել ինձ, նեցուկ դարձել։ Ալլահ, Ալլահ, դու ինձ խելաժուռ արա, դու ինձ սովորեցրու, ի սէր քո մեծ առաքեալի, թէ ի՞նչ անեմ, ինչպէս վարվեմ։

Հաջի-Աբբասը ձեռքը դրաւ ճակատին. տենդալից յուզմունքը այնքան ստստկացաւ, որ նա մի րոպէ կարծեց, թէ սիրտը պէտք է պատռէ կուրծքը և դուրս գայ։ Նա վեր կացաւ, իջաւ բակը, ծառեցաւ մեծ աւազանին և սկսեց սառն ջուր ածել գլխին։ Նրա այրվող ճակատը մի քիչ զովացաւ և նա մի փոքր թեթևութիւն զգաց։

Լուսինը արդէն բարձրացել էը և նրա շողերը, ընկնելով աւազանի մէջ, արծաթի փայլ էին տալիս ջրին, որի մէջ, իբրև ջինջ հայելու,

հաջի Աբբասը տեսաւ իր ստուերը, երկարացած. Նա վերադարձաւ սենեակը, վերցրեց մի խալիչա և բերեց, փռեց աւազանի մօտ ու նստեց, դիտելով արծաթափայլ շողերը։ Նիրհը սկսեց կոխել նրան և նրա ծանրացած աչքերը սկսում էին փակվել, երբ, յանկարծ, նա մի ճիչ արձակեց. նրան թուաց, որ աւազանի գլխին մէկը կանգնած է. նա սաստիկ վախեցաւ. ուրուականը անշարժ էր. հետզհետէ նրա անորոշ գծերը պարզվեցին և նա յստակ տեսաւ այդ ուրուականի մէջ իր հօրը, հաջի Հիւսէյնին, կանգնած, սպիտակ պատանքի մէջ փաթաթված. նա լուռ էր, արձանացած, դէմքը տխուր, բայց ոչ զայրացկոտ։

Հաջի Աբբասի սիրտը այնքան սաստիկ բաբախում էր, որ նրան թուաց, թէ անմիջապէս պէտք է պայթէը. նա չփեց աչքերը, կարծելով թէ երազ է տեսնում, բայց հայրը կանգնած էր անշարժ և տխրամած դէմքով։ Յանկարծ ուրուականը շարժվեց, ձեռքը բարձրացրեց դէպի երկինք, ապա մատով ցոյց տուեց այն սենեակը, ուր տառապում էր հիւանդը և չքացաւ։

—Ալլահ, Ալլահ, շշնջաց հաջի Աբբասը, սարսափած և այլայլուած. Նա հրամայում է ինձ վրէժը լուծել։

Եւ արտասուքը հեղեղի նման սկսեցին թափվել նրա աչքերից։

Նա մտաւ սենեակը, փռվեց գորգի վրա և նորից դառն, յուսահատ մտքերը յուզեցին, ալեկոծեցին նրա հոգին։

Նրա առաջ պատկերացաւ իր մանկութեան և պատանեկութեան հեռանկարը։

(Կը շարունակվի)

ՈՐՏԵՂ ԼՍԵԼԻՔ

Ծ ր ա գ ի ր։ Ծաղկաձև զոտեմարան պատրաստելու համար հարկավոր է։ Գնումներ կատարելու համար ամենից լավ տեղը Ֆիլիպ Նազարյանցի խանութն է։ Ամենագեղեցիկ ծաղկաձև զոտեմարանները, որոնք ունեն 80 տեսակ գեղեցիկ գունավորներ, ծաղկում են ամբողջ ամառը։ Գները շատ էժան են։ Ամենագեղեցիկ ծաղկաձև զոտեմարանները ունեն 230,000 ֆրանկ։ Ամբողջ ապրանքները, նեղ 6,278,000 ֆրանկ են։ Բացի դրանցից, 5,700,000 ֆրանկ է նրանց գործարանները, 4,020,000 ֆրանկ՝ հումքը։ Հանկերը տարեկան ծախսում են 2,000,000 ֆրանկ հումքի համար։ Ամենամեծ հանկերը ունեն Ամերիկայում։ Ամերիկացիները ամեն տարի ծախսում են 39,000,000 ֆրանկ։ Ամենաթանկ օրգանը արժե 25,000, կատարելագործվում է մոտ 12,000 ֆրանկով։ Ամենաէժան օրգանը արժե 120,000 ֆրանկ։

Ա ր ա ր ի ք։ Զինվորական վարչությունը հրամայել է, որ ամեն մի ձի, որ կանչվում է զորքի համար, պետք է ունենա 1 մետր 60 սանտիմետր բարձրություն։ Ձիերի տարիքը պետք է լինի 5 տարուց ոչ պակաս։ Ձիերի գները չեն կարող անցնել 1,000 ֆրանկից։ Ձիերի գները որոշելու համար կազմվում են հանձնաժողովներ, որոնք ամեն տարի ուղարկվում են գյուղերը։ Ձիերի գները որոշելու ժամանակ հանձնաժողովները պետք է հաշվի առնեն ձիերի տարիքը, ուժը, արագությունը, ինչպես նաև ձիերի գեղեցկությունը։ Ամեն մի ձի, որ գնահատվում է 1,000 ֆրանկից ավելի, պետք է ունենա 1 մետր 65 սանտիմետր բարձրություն

Նոյնպիսի պատրաստութիւններ անվում են Նիւ-Ժոռանում։

ԼՕՆԴՕՆ, 7 հոկտեմբերի։ (Ռէյտէր)։ Ռուսաց բանակում գտնվող «Նիւ-Եօրկ Հերալդի» թղթակից Շէնկինի հեռագրի համաձայն, հոկտեմբերի 6-ից կուրօկին մնռնում է որովայնատուծութիւնից։

ՏՕԿԻՕ, 7 հոկտեմբերի։ (Ռէյտէր)։ Ռուսները ամրացնում են բոլոր իրանց դիրքերը Շախէի և Խունխէի միջև։ Աւելի և աւելի ակնյայտ է դառնում, որ նրանք մտադիր են ցոյց տալ, յամառ դիմադրութիւն հապօնացիների նոր արշաւանքի դէմի հիւսիս։

ՄՈՒԿԴԷՆ, 7 հոկտեմբերի։ (Ռէյտէր)։ Մեծ ճակատամարտը աւարտվեց։ Երկու բանակները կանգնած են այժմ իրար հանդէպ, բաժանված Շախէ գետով. արտիլէրիական մենամարտը շարունակվեց 5 և 6-ին ամբողջ երկու օրվայ ընթացքում։ Ռուսական կենտրոնը շարժվում է ամեն օր մի քիչ առաջ, սոսկալի թնդանօթաձգութեան ներքոյ։ Իրանց ձախ թևի վրա, ռուսները գերազանց դիրք են գրաւում այն բլրի վրա, որ տիրում է Շախէին, որը նրանք գրաւեցին հոկտեմբերի 3-ին, չը նայելով անընդհատ թնդանօթաձգութեան և հետևակի յաճախակի յարձակումներին։ Այդ թևի վրա ռուսները գործ են ածում մօրտիրներ, որոնցով աշխատում են փախցնել հապօնացիներին այն փոքր բլրից, որ գտնվում է դաշտի վրա։ Վերջին հետևյալին անձրևների պատճառով, գետերը յորդել են, ուստի պէտք է շարժական կամուրջների, որովհետև Շախէի վրա կամուրջներ չը կան։

ՇԱՆԴՀԱՅ, 7 հոկտեմբերի։ (Ռէյտէր)։ Ենթադրում են, որ ռուսաց մեծ ոյժեր կենտրոնացած են կուրօկիի ձախ թևի դէմ, Պինատաձիի ուղղութեամբ։

ՉԻՖՈՒ, 7 հոկտեմբերի։ (Ռէյտէր)։ Ռուսները գնել են 6 չինական կաբօտաժային շոգենաւեր այն նպատակով, որ նրանցով օգտվեն պաշարման գիծը պատռելու։ Էլի մի շոգենաւ, որ ընթանում էր ֆրանսիական դրօշակով, բերից Պօրտ-Արտուր ուտեստներ։—Մի քանի ժամ տևող արիւնահեղ կռիւ տեղի ունեցաւ Երլունշանի լանջերի վրա։ Կուին մասնակցող զօրքերը սակաւաթիւ էին, այնու ամենայնիւ հապօնական կորուստները կազմում են երեք հարիւր սպանված և վիրաւոր։ Հապօնացի վիրաւորները ասում են, որ նրանց զինուորները խրամատների մէջ սաստիկ նեղվում են ցրտից, թէև հապօնական զօրքերը գրեթէ ամբողջովին ձմեռային հագուստ ունին։—Պահակազօրքը սաստիկ տենչում է ստանալ լուրեր կուրօպատկինի մասին, որից սպասում է փըրկութիւն։ Բալտիական էսկադրայի դուրս գալու լուրը սաստիկ խրախուսեց պահակազօրքին։

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ։ Գիշերթալ Սախարովի հետագիրը գլխաւոր շտաբին հոկտեմբերի 8 ին. «Հոկտեմբերի 6 ին մեր զօրքերը սաստիկ խուզարկութիւններ կատարեցին Ֆին Դեպու գիւղից դէպի հարաւ տեղաւորված հակառակորդի ոյժերի մասին։ Հակառակորդի առաջաւոր մասերը յետ մղվեցին դէպի հարաւ։ Մեր զօրախմբի վրա կրակ բացանող հապօնական բատարէան տեղափոխեց լռիկ և նահանջել հարաւ։ Հոկտեմբերի 7-ին պատերազմական ընդհարումներ հակառակորդի հետ չեն եղել։ Առաւօտեան մղուչի պատասխանութեամբ մեր կամաւորները Զավեալով պօզ-պօրուչիկի գլխաւորութեամբ բերին հակառակորդից շատ մօտ տարածութիւնից հապօնական մի թնդանօթ, որ թողված էր, Պուտիլովեան բլրի վրա։ Հապօնացիների բացած հրացանային սաստիկ կրակը, մղուչի պատճառով, ապարդիւն անցաւ»։

—

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ ԲՕՐՍԱՆ

6 հոկտեմբերի

Բօրսայի դիսկօնտը	6—7 1/2 0/0 »
Պետական 4 0/0 բեռնան	91 7/8 — »
I Ռազար. տոմսերը	418— — »
II » »	320— — »
III » »	269— — »
Թիֆլիսի քաղար. գրեդիտ. Ընկ.	— — — »
Բագուի » » »	— — — »
Թիֆլիսի հող. բանկի 5 0/0	— — — »
» » » 4 1/2 0/0	— — — »
Բագուի նաւթ. Ընկ.	474— — »
Կասպիական Ընկ.	5450— — »
Մանթաշեան և Ընկ.	242 1/2 — »
Նօբէլի և Ընկ.	10850— — »

Խմբագիր՝ ԱԼԷՔՍԱՆԴՐ ՔԱԼԱՆԹԱՐ

Հրատարակիչներ՝ ԹԱԳՈՒՀԻ ՏԻԳՐԱՆԵԱՆ

ԻՍԱՀԱԿ ՄԵԼԻՔ-ԱՂԱՄԱԼԵԱՆ

ՑԱՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԹԻՖԼԻՍԻ ԱՐՔՈՒՆԱԿԱՆ ԹԱՏՐՕՆ

Ջեռնարկութիւն Կայսերական Թատրոնների արտիստ Լ. Դ. Խօսկօլի

Այսօր, շաբաթ, հոկտեմբերի 8-ին, ժամանակութեամբ տ. տ. Վիկչեմսկայի, Դօնսկոյ-Էյխենվալդի, Միխայլօվսկայի, Շերեւցկայի-Մինչէնկօի, Խարիտօնօվայի, Ֆերարի. պ.պ. Դօնսկոյ, Կօմարօվի, Դեմեանենկօի, Սպերանսկու, Բագրօվի, Զալինսկու և Մուրատօվի։

Գարերը կը դնէ բալետմէյստր է. Ի. Զիօվատսի։
Գրիմա—բալերինա Ե. Ս. Լենչիովսկայա։

Կը ներկայացվի

ՊԻԿՕՎԱՅԵՒ ԴԱՄԱ

օպերա 3 գործ. 7 պակ. մուզ. Զայկօվսկու։

Սկիզբը երեկոյեան ժամը 8-ին։

Վաղը, կիրակի, հոկտեմբերի 10-ին, կը ներկայացվի ԵՒԳԷՆԻ ՕՆԷԳԻՆ, օպեր. 3 գործ. երաժշտ. Զայկօվսկու։

Երկուշաբթի, հոկտեմբերի 11-ին ի նպաստ Թիֆլիսի 3-րդ գիմնազիայի չքաւոր աշակերտների կը ներկայացվի «ԴՈՒՔՐՕՎՍԿԻ», օպերա 4 գործ. երաժ. Նապրաւնիկի։

Պատրաստում են ներկայացնելու առաջին անգամ Թիֆլիսում «ՎԷՏԵՐ» օպերա 4 գործ. երաժշտ. Մասսենէի և «ՆԷՐՕՆ» օպ. 4 գործ. երաժշտ. Րուբինշտէյնի։

Տոմսակները ծախվում են։

1—1 *Կառավարիչ՝ Ի. Ա. Կելլեր*

ԲԱՇԿ. ՄԻՆԱՍ ՄՈՒՐԱԴԵԱՆ

Նախ՝ ortopédiste Մօսկվայի Համալսարանի

Լիւնիկայի ընդունում է հիւանդներին՝

ՄԻՋԱՍԵՌԱԿԱՆ ՍԻՖԻԼԻՍԻ և ՄՈՐԹՈՒ

հիւանդութիւններով ամեն օր 10—11 ժ. առաւօտեան և 6—8 ժ. երեկոյեան։ Հասցէն Բարիշչեվսկի փողոց, տուն № 1 «Պաժարնի կօմանդի» դիմաց, տելեֆօն 711.

(ա. օ.) *3—10*

ԳՕՒՏՏԻՆԲԷՐԳ

գրավաճառանոցում վաճառվում են.

Ерицовъ, Исторія холерной эпидемій въ Закавказьи, 20 к.

Вермишевъ, Матеріалы для исторіи грузино-армянскихъ отношеній. (Отвѣтъ на книжкуЧавчавадзе), 1 р.

«Գալուստի և Շուշանիկի պատկերը (Հարսանեկան պատկեր), 12 կ.։

Բաժանորդագրութիւն «Առողջապահիկ Թերթի», Վ. Արծրունու, 2 ր։ 50 կ.։

Բաժանորդագրութիւն Դաղրաչեանի ռուս.-հայերէն բառարանի, 6 ր.

Նոյնի Հայեր.-ռուսերէն բառարանի, 4 ր.։

«Հայկական տպագրութ.», Լէօի, ր. տպ. 1 ր 20 կ.

«Դէպի Արարատ», Ա. Մխիթարեանի 40 կ.

«Գիտութիւն» պատկերազարդ ամսագիր, տարեկան 5 ր., իւրաքանչիւր համարը 50 կ.

«Երշանիկ իշխան»ը, թարգ. Լ. Բաբայեանի 15 կ.

«Մեծը աքսորներ», Վ. Փափազեանի, 5 կ.

«Ոսոհք յուշկը», Պէրպէրեանի, ծախվում է յոգուտ Գալֆայեան աղջկանց որբանոցին Ռոստովում, 1 ր.

«Նկարչի կեանքից» յիշողութ. Գ. Բաշինջ. 35 կ.

Шамшиньянъ, Элементарный курсъ черченія и переспективы, 60 к.

«Ինչպէս պահպանվել խոլերայից», 5 կ.

«Նոր պատկերազարդ աշխարհագրութիւն», բազմաթիւ քարտէզներով, Դ. Ռաչինսկի, 1 ր.

Դիմել՝ Книжный магазинъ "Гуттенбергъ" Дворцовая), Г. Галустяну. *1—2*

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Հոկտեմբերի 3-ին նշանակված Թիֆլիսի Վանքի աւագ եկեղեցու ծխականների ժողովը չը կայացաւ՝ նրանց 1/3-րդ մասը ներկայ չը լինելու պատճառով։ Ուստի երկրորդ և վերջին անգամ հրաւիրվում են շնորհ բերել Վանքի եկեղեցին առաջիկայ կիրակի, հոկտեմբերի 10-ին, ժամը 12-ին։

Ժողովի զբաղմունքները լինելու են. 1) լսել հաշուառիչների զեկուցումը նախկին երէցփոխ պ. Բուզդանեանի 6 1/2 տարվայ եկեղեցական հաշիւների մասին. 2) հաստատել նախահաշիւը և 3) խորհրդակցել մի քանի հարցերի մասին։

Նախագահ ծխական ժողովի՝

Եղնիկ ա. ք. Երզնկեանց

(ո. շ. կ.) *2—3*

ԵՐԴՈՒԵԱԼ ՀԱՒԱՏԱՐՄԱՏԱՐ

Ս. Ս. Աֆանասեանը

Գ ա ն ձ ա կ ի ց ս ի ր ա ս է ս տ ե ղ ա փ ո խ վ ել է և բնակվում է Թ ի ֆ լ ի ս ո ւ մ Վօռնեսեանցի փողոց Գալամքարովի տուն № 9. (ա. օ.) *9—30*

ԾԱԽՍԱՒՈՒՄ Է

մի տուն՝ իր գեղինով մէսին—306 քառակուսի սաժէն, ճակատը 16 սաժ., Կուկիայում, Ալէքսանդրօվսկի փողոց № 33. շ. շ. *6—10*

Երդուեալ հաւատարմատարի օգնական

ՅՈՎՍԻՓ ՂԱՐՂԱՆԵԱՆԸ

Տեղափոխվեց Անաստասեւսկայա փողոց տուն (ո. շ. կ.) Տարաիձէի։ *2—3*

Լոյս տեսաւ և ի ցոյց է դրված կենտրոնական գրավաճառանոցում

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԻ

Իւղանկար մեծադիր (96×68⁰) պատկերը, տպված Լայպցիգի Պրինկաու Նշանաւոր գործարանում 14 գոյնով։

Հրատ. Գիւտ ա. ք. Ադանեանի

Գինն է առանց ճանապ. արհեստական 3 ր.

—

Մինչև պատկերների ստացվելը բացված է բաժանորդագրութիւն։ Ցանկացողները այժմէն վճարում են 1 րուբլի, մնացեալը պատկերը ստանալիս։ *շ. ո.* *1—10*

Ծ ա խ վ ու մ է ն

„ԹԱՌԵՐ“

ձեռնտու գներով, Թիֆլիսում, «ԹԻՒԼԻՊՈՒՃՈՒՐԻ» անուանված ասեղնագործական բուֆետում։

(ա. օ.) *2—10*

Լոյս տեսան

Հ. ԱՌԱՔԵԼԵԱՆԻ

ՀԱՆՐԱՄԱՏՉԵԼԻ ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ ԳՐԱՓԱՐԱՆԻ
№ 5, 7, 8 գրքերը
№ 5—ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՈՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, Լէօի

I հատոր, երկրորդ տպագրութիւն, փոփոխած, լրացրած և էժանացրած։

(Առաջին տպագրութիւնը 453 էջ էր և արժէր 1 ր. 50 կ., ներկայ հրատարակութիւնը 548 էջ է, աւելի մեծ ծաւալով և արժէ 1 ր. 20 կ.)։

Ճանապարհածախսով 1 ր. 40 կ.

Տասը հատ միանգամից գնողը ստանում է 10% զիջումն և ճանապարհածախս չէ վճարում։

№ 7—«ԴԷՊԻ ԱՐԱՐԱՏ», Ա. ր. Մխիթարեանի, գինն է 40 կ.։

№ 8—«ՀԱՅԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՆԵՑՈՒԿՆԵՐԸ», դրամա Իբսէնի, գինն է 50 կ.։

Այս երեք գրքերը միասին գնողը ճանապարհածախս չէ վճարում։

—

Դիմել Հանրամատչելի Գրադարանի խմբագիր-հրատարակիչ Հ. Առաքելեանին, Թիֆլիս, «Մշակի» խմբագրութիւն։

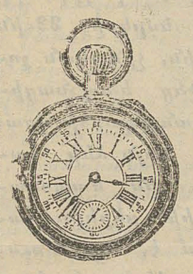

„ԷԺԱՆ ԵՒ ՍԻՐԵԼԻ“

կասէ ամեն մարդ, որ կը ստանայ հետևեալ 12 իրերը միայն 10 ր. 50 կոպէկով՝ ճանապարհածախքը հետը միասին։

1) Տղամարդու գրպանի ժամացոյց, սև ապռաւագոյն պողպատից, առանց բանալիքի լարվող, ոսկէ զարդերով։ 2) Զամբէ քսակ նիկկէլի փականքով ժամացոյցը փչանալուց պահպանելու համար։ 3) Ամիրքական ոսկուց շղթայ զրահագործ։ 4) Պարկեշտ նուրբ բրելոկ։ 5) Տղամարդու մատանի 56 պր. ոսկուց, ակով, նուրբ գործ։ 6) Մարտուր և ամուր պօրտ-պապիրոս (եթէ ուզեն՝ պօրտ-տաբակ), կաշուց՝ արտասահմանեան գործ կամ կաշուէ գրամապանակ՝ պատուիրողի կնիքով։ 7) Կանանց գրպանի ժամացոյց, սև ապռաւագոյն պողպատից, առանց բանալիքի լարվող, ոսկէ զարդերով։ 8) Վզից կախելու երկար շղթայ ամերիքական ոսկուց։ 9) Կանանց մատանի 56 պրօբի ոսկուց, ակով, նուրբ գործ։ 10) Մի զոյգ նորաձև օզեր ակերով, նուրբ գործ։ 11) Իսկական անգլիական կաշուց նորաձև գօտի կանանց համար, պրեժաժով։ Բիգուլիատօր՝ արտասահմանեան գործ, կամ դրա փոխարէն զամբէ քսակ կանանց գօտուց կախելու համար։ 12) Գրպանի լաւ դանակ «Solingen», նուրբ գործ։ Նոյնպիսի ժամացոյց փակ տեսակը, բոլոր պարագաներով՝ 2 րուբլի թանգ արժէ։ Ժամացոյցն ուղարկվում է լարված—պատրաստ և 4 տարի երաշխաւորութեամբ։ Պահանջները կատարվում են անյապաղ՝ վերադիրը վճարով, կարելի է և առանց գրաւականի։

Հասցէն. «Базаръ Роскоши», Варшава. 1-ая почтовая контора.

Գրագրութիւնը անվում է միայն ռուսերէն։ *8, 23* *1—3*

Ազգագրական-Հրատարակչական Ընկերութեան

Վարչութիւնը խնդրում է հայ հեղինակներից ուղարկել իրան ինքնուրոյն աշխատութիւններ հրատարակելու, խոստանալով վարձատրութիւն տալ տպագրական թերթին 24—48 ր., որովհետև Ընկերութեան նպատակն է հրատարակել ինչպէս Ե. Լալայեանի «Ազգագրական Հանդէսը», նոյնպէս և գրքեր, գրքոյկներ, քարտէզներ և այլն։ Ընկերութեան բաժնեգինն է 50 ր. միանուագ կամ մաս մաս վճարելի։ Ընկերութեան բաժնետէրերին՝ նրա ստանում է Ընկերութեան բոլոր հրատարակութիւնները, որ այժմ հետևեալներն են. «Ազգագրական Հանդիսի» VII—VIII, IX, X ու XI գրքերը և Ավետարանի «Հայ-աշուղները»։ Ընկերութեան անդամ կարելի է գրվել Վարչութեան փոխ-նախագահ ա. Շ. Լալայեանի և գանձապահ պ. Յովսէփ Ամիրխանեանի մօտ։

Աշխատութիւնները և «Հանդիսի» բաժանորդագինը պիտի ուղարկել Ժողագրական-Մասնաժողովի նախագահ պ. Ե. Լալայեանին։

Վարչութեան նախագահ՝ Ա. Մէլիք-Ազարեան

(հ. շ.) *3—10*

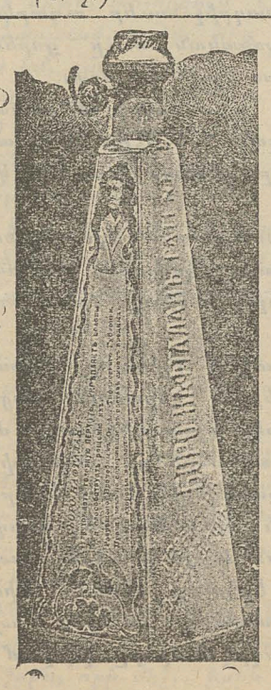

Պրօվիզօր Ա. ՍԱՐՈՒԽԱՆԵԱՆՑԻ

ԲՕՐՕ-ՆԱՖԹԱԼԱՆ

Ն ո ր Ն ի ւ թ ը

Կատարելապէս փչացնում է գլխի թեփը, ամրացնում է մազերի բսնեկը և օգնում մազերի բսնելուն. տալիս է մազերին իր բնական ու հաստատ տեսքը։ Թոյլատրված է բժշկական վարչութիւնից, իբրև ոչ մի վնասակար նիւթ չը պարունակող։

Պահեստարան Кавказское Товар. торговл. аптек. товарами Тифлисѣ, Баку, Батумѣ, վաճառվում է և Ռուսաստանի գիւղաքաղաքներում և դեղավաճառանոցներում։

Արժէքն 1 րուբլի 25 կոպէկ։

(շ. 1 ան.) *19—50*

Дозволено цензурою. Тифлисъ, 8-го октября 1904 г.

Տպարան «ՀԵՐՄԷՍ»

Типографія «ГЕРМЕСЪ» Мадатовская ул. № 15.